

LITERATURA CATALANA (2012)

L'estructura de l'examen i els criteris generals d'avaluació de *Literatura Catalana* de les PAU 2012 seran els mateixos de les convocatòries anteriors. D'altra part, aquesta guia de lectura té un caràcter simplement orientatiu.

Lectures prescriptives (Promoció 2010-2012)

1. *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà

De la tragèdia romàntica al drama realista: l'evolució del teatre guimeranià. Romanticisme i realisme a *Maria Rosa*. La progressió dramàtica: el doble conflicte (social / passional) altern, l'equilibri intensitat / distensió escèniques. La complexitat psicològica de Maria Rosa i Marçal. Els ressos tràgics: el destí, els elements premonitoris, els personatges secundaris en funció de cor. El vincle simbòlic vi - sang vessada. La síntesi entre el registre col·loquial i l'expressió poètica.

2. *Visions & Cants*, de Joan Maragall

Maragall com a escriptor modernista. Estructura de *Visions & Cants*. Passat i eternitat a les "Visions". L'ús maragallà del passat historicollegendari. La funció del paisatge. Ibsen i Carlyle en el pensament de Maragall. La influència de Nietzsche. El pas de l'any a "Intermezzo". Nacionalisme i vitalisme als "Cants". La complexitat del sentiment religiós.

3. *Antologia*, de Màrius Torres

La *generació de la República* (o *del 36*). La tradició postsimbolista. El rigor tècnic: varietat i preferències mètriques i estròfiques. Una poètica del transcendent: l'aspiració a l' Absolut, el record i el somni, l'acceptació de l'ordre còsmic i el dolor, la mort, l'amor, la reflexió sobre l'art i la poesia. Les peces cíviques. La música i el món natural La configuració d'una imatgeria recurrent. Intimisme, al·legoria, depuració, anticol·loquialisme.

4. *Antígona*, de Salvador Espriu.

El mite d'Antígona en l'antiguitat clàssica. Antígona i el teatre contemporani: Bertolt Brecht i Jean Anouilh. Antígona en el teatre català. Salvador Espriu i les dues versions d'*Antígona*. Estructura i personatges principals. La progressió dramàtica. Característiques morals i polítiques de l'enfrontament Creont-Antígona. Anàlisi i significació de la figura del Lúcid Conseller. Dissolució del destí i responsabilitat. La pietat i el perdó. Significació d'Antígona en la postguerra espanyola. L'aportació específica d'Espriu al mite d'Antígona. Altres mites en el teatre d'Espriu: Esther i Fedra.

5. **Cròniques de la veritat oculta**, de Pere Calders

Els contes de *Cròniques de la veritat oculta* en el context de la narrativa catalana de postguerra. Situació de l'obra en el conjunt de la producció de Calders. Definició i codificació de la realitat. Vida quotidiana i estabilitat inicial. Personatges i caricatura. La reiteració de motius literaris. La irrupció inversemblant i/o extraordinària. Models de fets extraordinaris i/o inversemblants. El codi acceptat o transgredit. Les limitacions de l'home com a limitacions del món. La veritat veritable.

6. **Quadern d'Aram**, de M. Àngels Anglada

Els cicles narratius d' Anglada. La relació amb *El violí d' Auschwitz*. El perspectivisme: veus múltiples, diversitat de materials compositius. El paratext i la intertextualitat. Entre el testimoni històric i el relat iniciàtic. El genocidi i l'èxode, la supervivència, la identitat, la memòria i l'oblit, la pèrdua d'innocència i el paradís, maduració com a temes. Vahé, *figura in absentia*: la necessitat de bellesa i la poesia. Els *leitmotiv* simbòlics: roses, mar, terra porpra. La prosa lírica.